

Колінько Микита Сергійович,
аспірант кафедри економічної політики та менеджменту
Навчально-наукового інституту «Інститут державного управління»
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна,
майдан Свободи, 4, м. Харків, 61022, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-6501-6198>
e-mail: knkolinko@gmail.com

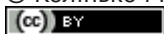
ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ: ТЕОРЕТИЧНЕ ОСМИСЛЕННЯ ТА АВТОРСЬКИЙ ПІДХІД

Анотація. У статті здійснено теоретико-концептуальний аналіз публічного управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації. Актуальність дослідження зумовлена тим, що цифрові технології змінюють не лише технічні інструменти управлінської діяльності, а й саму логіку взаємодії органів публічної влади, місцевого самоврядування, бізнесу та громадянського суспільства. У межах дослідження розглянуто зміст понять «публічне управління», «регіональний розвиток» і «цифрова трансформація», а також проаналізовано наукові й нормативно-правові підходи до їх тлумачення. Показано, що публічне управління доцільно розуміти як систему взаємодії публічних інституцій та суспільних суб'єктів, спрямовану на реалізацію суспільного інтересу. Регіональний розвиток розглянуто не лише як процес позитивних змін у регіоні, а як керовану еволюцію регіональної системи від поточного стану до якісно нового, що відповідає стратегічним пріоритетам регіону та держави загалом. Особливу увагу приділено цифровій трансформації як міждисциплінарному явищу, що в різних сферах суспільного життя має власні акценти, але загалом пов'язане з комплексною перебудовою процесів під впливом цифрових технологій. Обґрунтовано доцільність застосування ціннісно-результативного підходу, який дозволяє розглядати цифрову трансформацію не як самоціль, а як інструмент досягнення суспільно значущих результатів: підвищення ефективності публічного управління, прозорості, доступності публічних послуг, зменшення міжрегіональних диспропорцій і поліпшення якості життя населення. На основі узагальнення результатів дослідження запропоновано авторське визначення публічного управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації як науково обґрунтованої, технологічно забезпеченої та соціально орієнтованої діяльності публічних суб'єктів щодо стратегічного планування, координації та реалізації регіональної політики у просторі цифрових суспільних відносин.

Ключові слова: публічне управління; регіональний розвиток; цифрова трансформація; цифровізація; регіональна політика; публічні послуги; доказове врядування.

Як цитувати: Колінько М. С. Публічне управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації: теоретичне осмислення та авторський підхід. *Теорія та практика державного управління*. 2026. Вип. 1 (82). С. 46–61. <http://doi.org/10.26565/1727-6667-2026-1-03>

© Колінько М. С., 2026

This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0.

Вступ

Сучасний розвиток публічного управління відбувається з впровадженням цифрових технологій, які змінюють не лише технічну частину управлінської діяльності, а й самі принципи взаємодії між державою, органами місцевого самоврядування, бізнесом і громадянським суспільством. Такі процеси відбуваються і в сфері регіонального розвитку, де цифрові процеси працюють в якості інструменту підвищення ефективності управлінських рішень, забезпечення прозорості, розвитку електронної партисипації громадян, що в свою чергу призводить до більш якісних публічних послуг.

Водночас у науковому дискурсі досі відсутнє усталене розуміння сутності таких понять, як «публічне управління», «регіональний розвиток» та «цифрова трансформація». Кожне з них має власну дефініцію в контексті окремих досліджень, використовується в різних галузях і набуває характерних ознак залежно від предмета вивчення. Окреслена термінологічна неоднозначність ускладнює формування цілісного понятійно-категоріального апарату дослідження публічного управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації.

Актуальним є уточнення змісту понять, аналіз наукових і нормативно-правових підходів, а також формування авторських дефініцій «публічне управління в умовах цифрової трансформації», «регіональний розвиток в умовах цифрової трансформації» та «публічне управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації».

Огляд літератури

Проблематика публічного управління, публічного адміністрування та їх співвідношення розглядається у працях І. Аль-Атті, І. Бінько, Н. Філіпової, О. Марухленка, О. Вольської та інших дослідників [1; 2; 30; 14; 4]. Питання регіонального розвитку аналізуються у роботах Г. Возняк, В. Реутова, Н. Головченко, М. Барановського, В. Дубровського, В. Мельничука та інших науковців [26; 3; 13; 6]. Окрему групу становлять дослідження, присвячені цифровізації та цифровій трансформації, зокрема праці В. Саприкіна, Ю. Воржаквої, О. Хлебінської, О. Панкратової, М. Дубини, М. Дергалюк та інших авторів [5; 20; 28; 7].

Водночас аналіз наукових джерел свідчить, що більшість досліджень розглядає публічне управління, регіональний розвиток і цифрову трансформацію переважно як окремі наукові категорії. Недостатньо розкритим залишається питання їх поєднання в межах єдиної дефініції, що й обумовлює необхідність подальшого понятійного аналізу.

Мета статті

Метою статті є здійснення понятійно-категоріального аналізу сутності «публічного управління», «регіонального розвитку» та «цифрової трансформації», а також обґрунтування авторського визначення дефініції «публічне управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації».

Методологія дослідження

Методологічною основою дослідження є загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання, які забезпечили понятійний аналіз публічного управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації.

Під час проведення дослідження було застосовано метод аналізу та синтезу для розкриття сутності термінів «публічне управління», «регіональний розвиток» та «цифрова трансформація». За допомогою методу порівняння проведено порівняльний аналіз наукових підходів до осмислення зазначених дефініцій. Метод узагальнення допоміг відрізнити загальні та унікальні властивості розуміння цифрової трансформації в різних сферах суспільного життя. Системний підхід було використано при розгляді проблематики публічного управління регіональним розвитком як складного різноманіття взаємодій.

Крім цього, у ході дослідження застосовувався ціннісно-результативний підхід, який дав можливість розглянути цифрову трансформацію не тільки як процес впровадження технологій, але й як спосіб досягнення суспільно значущих результатів, зокрема підвищення ефективності управління, прозорості, доступності публічних послуг та якості життя населення.

Основні результати дослідження

У науковій літературі немає єдиного підходу до визначення поняття «публічне управління», і тому значення та інтерпретація цього поняття можуть значно варіюватися. Деякі дослідники розглядають публічне управління як багатопланову організацію соціальних відносин і ролей, що включає численні взаємодії між державою, суспільством та окремими індивідами. Наприклад, у роботі О. В. Марухленка публічне управління характеризується як багаторівнева система рольових відносин, яка функціонує в межах суспільства та пов'язана з використанням різних видів ресурсів [14, с. 10].

Інший підхід зосереджується на інституційній складовій публічного управління. Більш конкретно, О. М. Вольська розуміє його як злиття державного управління з місцевим самоврядуванням, де важливу роль відіграє громадський контроль за діяльністю урядових організацій [4, с. 15].

Водночас, наукові джерела описують та визначають публічне управління як практику використання або управління владою з боку державних органів, організацій місцевого/громадського самоврядування, суб'єктів приватного сектора, організацій громадянського суспільства та інших суб'єктів, з метою реалізації управлінських рішень, що мають суспільні наслідки [25, с. 144]. Такий підхід відображає багатосуб'єктний характер публічного управління та його орієнтацію на забезпечення суспільних інтересів.

Для глибшого розуміння сутності публічного управління варто звернутися до поняття публічного адміністрування, як суміжного, але більш вузького поняття. Як зазначається у наукових працях, зокрема в дослідженнях В. Б. Дзюндзюка, публічне адміністрування визначається як діяльність органів публічної влади, спрямована на реалізацію прийнятих управлінських рішень, виконання

законів та забезпечення повсякденної життєдіяльності суспільства. Водночас автор підкреслює, що публічне адміністрування виступає як стадія реалізації публічної політики, яка є невід'ємною частиною загального управлінського процесу [24, с. 11, 16]. Отже, з урахуванням наведених підходів, стає очевидним, що публічне адміністрування доцільно розглядати як складову більш широкого поняття публічного управління, яке охоплює як процес формування управлінських рішень, так і їх практичну реалізацію.

За результатами аналізу наявних дефініцій, під «публічним управлінням» у цьому дослідженні розуміється система взаємодії інститутів державної влади, місцевого самоврядування, бізнесу та громадянського суспільства, що забезпечує реалізацію спільного суспільного інтересу.

Продовжуючи аналіз понятійно-категоріального апарату, доцільно звернутися до нормативно-правового підходу до трактування поняття «регіональний розвиток». Саме законодавче визначення створює базову основу для подальших наукових інтерпретацій, оскільки фіксує офіційне розуміння ключових категорій у сфері державної регіональної політики.

Відповідно до Закону України «Про засади державної регіональної політики», регіон – це територія Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя, тобто адміністративно-територіальна одиниця, у межах якої реалізується державна регіональна політика [21, ст. 1]. Але таке трактування має узагальнений характер і не враховує складності сучасних наукових підходів до розуміння сутності регіону. Зокрема, у науковій літературі наголошується на відсутності єдиного підходу до визначення поняття «регіон», що зумовлено еволюцією методологічних підходів та ускладненням соціально-економічних процесів [26, с. 17–22]. У сучасних дослідженнях регіон розглядається не лише як адміністративно-територіальна одиниця, а як складна багаторівнева система, що функціонує в умовах взаємодії економічних, соціальних, просторових та інституційних факторів. Регіональний розвиток у зазначеному нормативному акті визначається як процес соціальних, економічних, екологічних, гуманітарних та інших позитивних змін у регіонах [21, ст. 1].

Наведене законодавче трактування дає підстави стверджувати, що на нормативному рівні регіональний розвиток розглядається як багатовимірний і комплексний процес, який охоплює різні сфери життєдіяльності регіону. Перевагою такого підходу є його універсальність і широта, оскільки він дозволяє розглядати розвиток не лише в економічному, а й у соціальному, екологічному та гуманітарному вимірах. Водночас дане визначення має доволі загальний характер і не повною мірою розкриває управлінську природу регіонального розвитку, тобто не акцентує увагу на механізмах, суб'єктах та інструментах цілеспрямованого впливу на розвиткові процеси.

Подальший аналіз поняття «регіональний розвиток» необхідно здійснювати враховуючи різні наукові підходи його інтерпретації, які сформувалися в межах сучасного наукового дискурсу.

Зокрема, в рамках економічного підходу регіональний розвиток розглядається як концепція, що враховує взаємний вплив економічної діяльності та ін-

теграції ринків на територіально-географічні об'єкти. Водночас, регіон розуміється як підсистема національної соціально-економічної системи, яка, з одного боку, зберігає автономію власних інтересів, а з іншого боку, спрямована на досягнення національних стратегічних цілей розвитку [3, с. 34–43].

У межах просторового підходу регіональний розвиток визначається як суспільно-просторовий процес, що відображає зміну станів і форм організації людської діяльності в регіонах. При цьому дослідники виокремлюють концепції, орієнтовані на забезпечення рівномірності розвитку територій, а також підходи, що акцентують увагу на ефективному використанні ресурсного потенціалу регіонів [13, с. 20–21].

Сучасні дослідження також пов'язують регіональний розвиток із процесами децентралізації та досягнення цілей сталого розвитку, розглядаючи його як інструмент підвищення ефективності соціально-економічного розвитку регіонів та інтеграції різних рівнів управління [6].

Разом з тим, наведені підходи, незважаючи на їх наукову цінність, переважно акцентують увагу на окремих аспектах регіонального розвитку – економічному, просторовому чи інституційному – і не в повній мірі розкривають його як цілеспрямований управлінський процес.

На основі узагальнення теоретичних дефініцій у межах нашого дослідження сутність «регіонального розвитку» трактується як керована еволюція регіональної системи від її поточного стану до якісно нового, що відповідає стратегічним цілям як самого регіону, так і держави загалом. Окреслений підхід дає змогу максимально відобразити управлінську природу досліджуваних процесів. Це має принципове значення в умовах цифрової трансформації, оскільки цифровізація вимагає чіткої координації дій та узгодження інтересів широкого кола суб'єктів.

Сучасний розвиток суспільних процесів нерозривно пов'язаний із цифровою трансформацією (цифровізацією), що охоплює ключові сфери життєдіяльності та оптимізує вирішення технологічних, управлінських, наукових і соціально-економічних завдань. У науковій літературі досі бракує загальноприйнятого трактування цієї дефініції; натомість існують партикулярні визначення в різних галузях, які відображають їхні специфічні особливості. Така термінологічна різноманітність подекуди призводить до розмивання сутності поняття та ускладнює виявлення системних взаємозв'язків. З огляду на це, наукова спільнота активно досліджує природу цифровізації, оскільки динамічні суспільні зміни вимагають оперативного управлінського реагування.

Під час аналізу наукових джерел поряд із поняттям «цифрова трансформація» часто використовуються також терміни «оцифровування» та «цифровізація». В роботі В. Саприкіна ці поняття розглядаються в межах єдиної системи та трактуються як взаємопов'язані цифрові процеси, спрямовані на впровадження інформаційних технологій з метою підвищення ефективності та прозорості публічного управління. При цьому оцифровування створює базову основу, цифровізація розвиває її, забезпечуючи цілісний процес цифрової трансформації [28, с. 116–121].

У нормативно-правових документах визначення цифровізації є в Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України, а саме як – насичен-

ня фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що фактично уможливорює інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір [22, розд. I]. Дане визначення описує у широкому розумінні процес приходу цифрових технологій у сучасний світ та оцифровування різних просторів, що відкриває можливість існування фізичного та віртуального простору. А основна ціль цифровізації полягає у досягненні основної мети – цифрової трансформації існуючих та створенні нових галузей економіки та підвищенні ефективності різних сфер життєдіяльності.

Для більш повного розкриття змісту поняття «цифрова трансформація» доцільно проаналізувати підходи до його трактування в різних сферах, де ця дефініція активно використовується. Зокрема, йдеться про економіку, менеджмент, соціологію, освіту і науку, точні науки та сферу публічного управління. Такий підхід дозволяє виявити спільні та відмінні риси цифрової трансформації, а також розглянути її як складне міждисциплінарне явище.

Таблиця 1

Трактування поняття «цифрова трансформація» в різних сферах

Table 1

Interpretation of the concept of “digital transformation” in different fields

Трактування / Interpretation	Галузь / Field of application
Цифрова трансформація – це процес переходу на новий рівень ведення бізнесу зі зміною моделей функціонування, управління та бізнес-процесів із використанням сучасних цифрових технологій.	Економіка
Цифрова трансформація – це процес фундаментальних змін, які відбуваються в організації використання цифрових технологій та охоплюють зміни стратегії, культури, структури та компетенції.	Менеджмент
З соціологічної точки зору цифрова трансформація є ширшою, ніж просто оцифрування існуючих процесів; вона передбачає те, як продукти, процеси та організації можуть змінюватися за рахунок використання нових цифрових технологій. При цьому особлива увага приділяється культурним змінам в організаціях, які відбуваються в процесі адаптації працівників та керівників до використання нових технологій.	Соціологія
З позицій комп'ютерних наук та інформатики, ключовий процес цифрової трансформації – Data Governance – стратегічне управління даними, яке охоплює нові бізнес-процеси, організаційні структури, нові рольові моделі та відповідальність за дані. Цифровізація при цьому трактується як технічна передумова – переведення наявних процесів на цифрову основу, а трансформація – як якісно інший, вищий рівень системних змін.	Уточних науках та інформатиці
Цифрова трансформація у сфері освіти і науки – це комплексна робота над побудовою системи цифрових рішень, включно зі створенням безпечного електронного середовища, забезпеченням необхідної цифрової інфраструктури, підвищенням рівня цифрової компетентності, цифровою трансформацією процесів та послуг, а також автоматизацією збору та аналізу даних.	Освіта та наука

Джерело: розроблено автором на основі [5, с. 107–111; 20].

Source: compiled by the author based on [5, pp. 107–111; 20].

Аналіз таблиці 1 дає підстави стверджувати, що цифрова трансформація як процес глобальних змін зумовлена приходом цифрових технологій. Варто відзначити, що використання нових технологій для оптимізації та покращення роботи є невід'ємним атрибутом цифрових трансформацій у наведених галузях. В усіх трактуваннях ідеться не просто про зміну окремих технологічних рішень, а про глибші перетворення та, у певному сенсі, переосмислення процесів і способів взаємодії.

Також характерним є, що кожна галузь робить акцент на своїх аспектах. В економіці та менеджменті на бізнес-моделях та підвищенні ефективності діяльності. Соціологи роблять акцент на змінах соціальних відносин і поведінкових практик. У сфері інформаційних технологій ключову роль відіграють дані, цифрові системи та механізми їх управління. У сфері освіти і науки – створення цифрового середовища та розвиток відповідних компетентностей.

Результати цього аналізу дають підстави стверджувати, що різниця у дефініціях безпосередньо залежить від специфіки кожної галузі. Спільним залишається розуміння цифрової трансформації як комплексного і багатовимірного процесу, який зумовлений приходом цифрових технологій. Це є одна з головних проблем формування єдиної універсальної дефініції.

Попри активне використання поняття «цифрова трансформація» у науковому та практичному дискурсі, його зміст залишається неоднозначним і залежить від сфери застосування. У межах публічного управління ця дефініція потребує додаткового уточнення, оскільки цифрова трансформація тут пов'язана не лише з упровадженням цифрових технологій, а й зі зміною управлінських процесів, способів взаємодії між владою та громадянами, а також підходів до надання публічних послуг.

З огляду на це, у межах даного дослідження пропонується авторське розуміння дефініції «цифрова трансформація в публічному управлінні».

Власне бачення, сформоване на основі проведеного аналізу понятійно-категоріального апарату публічного управління та цифрової трансформації, дозволяє сформулювати узагальнення наведені в таблиці 2.

На основі наведених даних можна сформулювати такі висновки:

- кінцева мета публічного управління полягає у покращенні добробуту громадян, забезпеченні їхніх інтересів та підвищенні якості життя, що формується через ефективне функціонування державної влади та взаємодію з іншими суспільними інститутами;

- цифрові трансформації розглядаються як процес змін, зумовлений впровадженням цифрових технологій, що супроводжується оновленням організації діяльності, управлінських процесів і взаємодії між суб'єктами з метою підвищення ефективності, прозорості та доступності публічних послуг.

Тому в межах даного дослідження дефініція «цифрова трансформація у публічному управлінні» визначається як: зміни в управлінських процесах і функціях під впливом цифрових технологій, що передбачають оновлення підходів до управління, що спрямовані на підвищення ефективності діяльності органів публічної влади, а також забезпечення прозорості, відкритості й доступності публічних послуг для громадян.

Таблиця 2

**Комплексна характеристика публічного управління
в умовах цифрової трансформації**

Table 2

**A comprehensive overview of public governance
in the context of digital transformation**

Поняття / Concept	Кінцева мета / Final goal	Об'єкт впливу / Object of influence	Методи та інстру- менти / Methods and tools	Критерій успішності / Success criterion
Публічне управ- ління	Створення суспіль- ного блага та публічної цінності.	Соціальні відно- сини, державні інституції.	Правові акти, іє- рархічний контр- оль, політичне планування.	Соціальна стабіль- ність, рівень довіри до влади, виконання бюджету.
Цифрова транс- формація	Перебудова про- цесів та перехід до «Держави-платфор- ми».	Дані, IT-інфра- структура, ін- формаційні по- токи.	Алгоритмізація, хмарні технології, Big Data, ШІ.	Швидкість обробки даних, рівень авто- матизації, зниження витрат.
Публічне управ- ління в умовах цифрової транс- формації	Підвищення ефек- тивності через якість, прозорість та доступність послуг.	Управлінські функції та сер- вісна взаємодія «Влада-Грома- дянин».	Модернізація по- слуг, цифрова залу- ченість, своєчасне надання сервісів.	Доступність послуг, відсутність корупцій- них ризиків, висока швидкість реагу- вання.

Джерело: розробка автора.
Source: author's development.

Це визначення демонструє ціннісно-результативний підхід до розуміння цифрової трансформації у публічному управлінні, тому що акцентується не лише на процесі змін в системі управління, але й на досягненні конкретних цілей, а саме підвищення ефективності, прозорості та відкритості діяльності органів влади, що в свою чергу забезпечує якість публічних послуг для громадян.

Отже, цифрова трансформація публічного управління не лише змінює управлінські процеси, а й трансформує підходи до забезпечення регіонального розвитку, що робить необхідність уточнення цього поняття в нових умовах. У межах дослідження визначено, що сам регіональний розвиток розглядається як керована еволюція регіональної системи від поточного стану до якісно нового, що відповідає стратегічним перевагам як самого регіону, так і держави в цілому.

У межах дослідження проаналізовано підходи до визначення цифрової трансформації регіонів. Зокрема, вона розглядається як процес впровадження цифрових технологій у всі сфери життєдіяльності регіону та як система взаємопов'язаних інституцій і заходів, спрямованих на інноваційний розвиток [10, с. 208–217]. Водночас сучасні дослідження підкреслюють її стратегічний характер, орієнтований на забезпечення безперервного розвитку та формування системних ефектів [7, с. 66–81].

Теоретичні аспекти дефініції «регіональний розвиток в умовах цифрової трансформації» потребують аналізу її структурних елементів. Об'єкт розвитку

це регіон як соціально-просторова система, яка трансформується через перехід від ієрархічної моделі управління до цифрової моделі прийняття рішень в єдиному цифровому просторі публічної взаємодії. Суб'єкти (органи публічної влади, бізнес та громадське суспільство) змінюються для досягнення якісних позитивних змін та підвищення конкурентоспроможності. Отже, цифрова трансформація розглядається не як мета сама по собі, а як інструмент для покращення управління і розвитку території.

Таким чином, під регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації пропонуємо розуміти керований, цілеспрямований процес якісних соціальних, економічних, екологічних та гуманітарних змін у регіоні, що відбувається під системним впливом цифрових технологій і характеризується переходом від традиційних моделей територіального управління до інтелектуальних, платформених та дата-орієнтованих систем прийняття рішень, де органи публічної влади, бізнес і громадянське суспільство взаємодіють в єдиному цифровому просторі з метою підвищення конкурентоспроможності регіону, якості публічних послуг та добробуту мешканців.

Авторське визначення дефініції відображає комплексний, багатовимірний характер регіонального розвитку в умовах цифрової трансформації та підкреслює важливість цифрових технологій як основного інструменту, головним результатом якого є позитивно-якісні зміни регіону.

Підсумовуючи результати понятійно-категоріального аналізу, вважаємо за доцільне перейти до концептуалізації сутності публічного управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації.

Для формування такої складної дефініції потрібно розглянути її у межах різних підходів. Дослідивши наукові публікації останніх років, ми пропонуємо розглянути системно-управлінський, процесно-трансформаційний та ціннісно-результативний підходи, визначивши їхні ключові акценти та переваги (див. табл. 3).

Як зазначає С. Манець у межах системного підходу публічне управління регіональним розвитком розглядається як відкрита соціальна система взаємопов'язаних елементів (суб'єктів, об'єктів, функцій і механізмів), що забезпечує цілеспрямований вплив на регіональні процеси з метою досягнення сталого розвитку [15, с. 68–69]. Процесно-трансформаційний підхід передбачає не статичний стан, а постійний процес якісних змін, адаптації та трансформації. Ключовий акцент на тому, що управлінські рішення спрямовані на поступову трансформацію регіону. Ціннісно-результативний підхід акцентує увагу не лише на кількісних показниках (ВВП, обсяг інвестицій), а й на структурних, соціальних змінах, кінцева мета якого – підвищення якості життя населення. Ю. Конюхов зазначає, що у високорозвинених країнах, регіональний розвиток розглядається виключно з позиції екологічної безпеки та високої якості життя населення [11].

У нашому дослідженні доцільно дотримуватися саме ціннісно-результативного підходу, адже саме цей підхід краще демонструє сутність цієї дефініції, як вже зазначалось він демонструє не тільки конкретний результат (кількісний), а також якісні зміни, такі як підвищення рівня довіри до органів влади, задоволеності громадян публічними послугами та загальної ефективності управління.

Таблиця 3

Порівняльна характеристика підходів

Table 3

Comparative analysis of approaches

Підхід / Approach	Сутність / Essence	Ключовий акцент / Key focus	Переваги / Advantages
Системно-управлінський	Розглядає управління як цілісну систему взаємопов'язаних елементів (суб'єкти, об'єкт, інструменти, ресурси)	Структура та взаємодія елементів	Забезпечує комплексне бачення управління, дозволяє врахувати всі складові системи
Процесно-трансформаційний	Трактує управління як безперервний процес змін і перетворень	Динаміка та етапи розвитку	Відображає розвиток і трансформації, добре пояснює зміни в умовах цифровізації
Ціннісно-результативний	Орієнтується на досягнення суспільно значущих результатів і створення цінності	Результати та ефективність	Акцентує увагу на якості життя, добробуті та ефективності

Джерело: розробка автора.
Source: author's development.

Акцент робиться на науковій обґрунтованості управлінських рішень, дотриманні принципів публічного управління та досягненні суспільно значущого результату.

Узагальнення теоретичних підходів до публічного управління, регіонального розвитку та цифрової трансформації, а також орієнтація на ціннісно-результативний підхід, дозволяють перейти до формулювання авторської дефініції яку в межах даного дослідження пропонується викласти в такому вигляді:

Публічне управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації – це науково обґрунтована, технологічно забезпечена та соціально орієнтована діяльність публічних суб'єктів щодо стратегічного планування, координації та реалізації регіональної політики в умовах цифрових суспільних відносин, що ґрунтується на принципах відкритості даних, електронної партисипації та доказового врядування і спрямована на досягнення збалансованого просторового розвитку, скорочення міжрегіональних диспропорцій та підвищення якості життя населення регіону.

Висновки та перспективи подальших досліджень

У статті здійснено концептуальний аналіз категорій «публічне управління», «регіональний розвиток» та «цифрова трансформація». Встановлено, що зазначені поняття не мають усталеного універсального тлумачення в науковій літературі, оскільки інтерпретуються в різних теоретико-прикладних контекстах.

Узагальнення теоретичних підходів дало змогу визначити «публічне управління» як систему взаємодії між державними інституціями, органами місцевого самоврядування, приватним сектором та громадянським суспільством, що

спрямована на забезпечення суспільних інтересів. Водночас «публічне адміністрування» кваліфіковано як складник цієї ширшої категорії, який зосереджений переважно на процесах безпосередньої реалізації управлінських рішень.

Доведено, що на нормативному рівні «регіональний розвиток» трактується загально – як процес позитивних змін, що потребує сутнісного доопрацювання. У межах цього дослідження запропоновано розглядати регіональний розвиток як керовану еволюцію регіональної системи від її поточного стану до якісно нового, що відповідає стратегічним пріоритетам як самого регіону, так і держави загалом.

Встановлено, що цифрову трансформацію доцільно розглядати як мультидисциплінарне поняття, сутність якого інтерпретується залежно від сфери суспільного життя. В економіці та менеджменті акцент зміщено на трансформацію бізнес-моделей; у соціології – на переформатування соціальних відносин; в інформаційних технологіях – на оперування даними та розвиток інфраструктури; в освіті й науці – на розбудову цифрового середовища та формування нових компетенцій. Спільним для цих підходів є розуміння цифровізації як комплексного процесу архітектурних змін, детермінованого впровадженням новітніх технологій.

Обґрунтовано доцільність застосування ціннісно-орієнтованого та результативного підходів до аналізу публічного управління регіональним розвитком. Окреслений методологічний ракурс дає змогу змістити фокус із суто технологічних процедур на їхні суспільні ефекти: підвищення ефективності та прозорості владних інституцій, децентралізацію та інклюзивність сервісів, а також нівелювання просторових асиметрій.

На основі узагальнення результатів дослідження сформульовано авторське визначення поняття «публічне управління регіональним розвитком в умовах цифрової трансформації». Його запропоновано трактувати як науково обґрунтовану, технологічно забезпечену та соціально орієнтовану діяльність суб'єктів публічної влади, що спрямована на стратегічне планування, координацію та реалізацію регіональної політики у просторі цифрових суспільних відносин. Ця діяльність базується на принципах відкритості даних, електронної партисипації й доказового врядування та має на меті досягнення збалансованого розвитку територій, скорочення між-регіональних диспропорцій і системне поліпшення якості життя населення.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі полягають у розробці організаційно-економічних механізмів публічного управління регіональним розвитком та визначенні прикладного інструментарію їх реалізації на місцевому й регіональному рівнях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Аль-Атті І. В. Публічне управління: сутність і визначення. *Аспекти публічного управління*. 2018. Т. 6, № 8. С. 35–41. <https://doi.org/10.15421/151844>
2. Бінько І. Публічне управління і публічне адміністрування: співвідношення понять. *Вісник АПСВТ*. 2020. № 3–4. С. 41–47. <https://doi.org/10.33287/11213>
3. Возняк Г. В. Регіональний розвиток: сутність і методологічна основа. *Регіональна економіка*. 2015. № 3. С. 34–43. https://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://ird.gov.ua/pe/re201503/re201503_034_VoznyakHV.pdf.

4. Вольська О. М. Публічне управління як системне явище в сучасному суспільстві. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка*. 2020. № 3. С. 15–20. <https://doi.org/10.32851/2708-0366/2020.3.2>

5. Воржакова Ю. П., Хлебінська О. І. Сутність цифрової трансформації з різних позицій підприємців та науковців. *Економіка та держава*. 2021. № 9. С. 107–111. <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.9.107>

6. Децентралізація і формування політики регіонального розвитку в Україні : наукова доповідь / Шевченко О. В., Романова В. В., Жаліло Я. А. та ін. ; за наук. ред. Я. А. Жаліла. Київ : НІСД, 2020. 153 с.

7. Дубина М. В., Дергалюк М. О. Особливості цифрової трансформації регіонів України: сучасні реалії, проблеми та шляхи вирішення. *Economic Synergy*. 2023. № 1. С. 66–81. <https://doi.org/10.53920/ES-2023-1-6>

8. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / за ред. Ю. В. Ковбасюка. Київ : НАДУ, 2011.

9. Енциклопедія державного управління : у 8 т. Т. 8 : Публічне врядування / наук.-ред. кол.: В. С. Загорський та ін. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2011. 489 с.

10. Іванова Н. В. Цифровий розвиток регіонів України: тренди довоєнного періоду та перспективи післявоєнного відновлення. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2022. № 4 (32). С. 208–217. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2022-4\(32\)-208-217](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2022-4(32)-208-217)

11. Конюхов Ю. М. Сталий розвиток регіонального господарства. *Ефективна економіка*. 2014. № 10. <https://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4266>

12. Квітка С., Шебанов В. Цифрова бюрократія: механізми інституційної модернізації. *Аспекти публічного управління*. 2025. Т. 13, № 4. С. 79–88. <https://doi.org/10.15421/152547>

13. Куйбіда В. С., Негода В. А., Толкованов В. В. Регіональний розвиток та просторове планування територій: досвід України та інших держав-членів Ради Європи: збірник. Київ: Крамар, 2009. 170 с.

14. Марухленко О. В. Дискусії щодо поняття публічне управління. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: *Державне управління*. 2019. Т. 30 (69), № 4. С. 9–13. <https://doi.org/10.32838/2663-6468/2019.4/02>

15. Манець С. В. Публічне управління регіональним розвитком в умовах децентралізації влади : дис.... д-ра філософії : 281 «Публічне управління та адміністрування». Харків, 2025. 246 с.

16. Міністерство цифрової трансформації України. GovTech Meetup у Києві: як ШІ та цифрові реформи змінюють державне управління. <https://thedigital.gov.ua/news/technologies/govtech-meetup-u-kievi-yak-shi-ta-tsifrovi-reformi-zminyuyut-derzhavne-upravlinnya>

17. Нижник Н. Р., Машков О. А. Державне управління в Україні: теорія і практика. Київ: УАДУ, 1998. 430 с.

18. Оболенський О. Ю. Стратегічне управління регіональним розвитком як складова науки публічного управління. *Проблеми регіоналістики: минуле, сучасне, майбутнє*: тези науково-практичної Інтернет-конференції, 03 березня 2017 р. Київ : КНЕУ, 2017. С. 29–30.

19. Оглобліна В. О., Лукашов М. С., Загородній С. А. Інтернет-ресурси як інструмент впровадження екологічних проєктів в Україні. *Актуальні питання суспільства у сферах екологічної та цивільної безпеки, енергозбереження, менеджменту та економіки* : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції за участю молодих учених та здобувачів вищої освіти, 16–18 жовтня 2024 р., м. Запоріжжя. Запоріжжя : ІННІ ім. Ю. М. Потебні ЗНУ, 2024. С. 337–339.

20. Панкратова О. Цифровізація як сучасний тренд розвитку менеджменту. *Економіка та суспільство*. 2021. № 33. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-55>

21. Про засади державної регіональної політики : Закон України від 05.02.2015 № 156-VIII. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19>

22. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації : розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.01.2018 № 67-р. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-р>.

23. Публічне адміністрування : електронний методичний посібник для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право» / уклад. П. П. Білик. Одеса, 2023. 100 с.

24. Публічне адміністрування в Україні: навчальний посібник / В. Б. Дзюндзюк, Н. М. Мельтюхова, Н. В. Фоміцька та ін. ; за заг. ред. В. В. Корженка, Н. М. Мельтюхової. Харків: Вид-во ХарPI НАДУ «Магістр», 2011. 306 с.

25. Публічне управління : термінологічний словник / уклад.: О. Л. Корольчук, В. С. Куйбіда, М. М. Білінська, О. М. Петроє. Київ : НАДУ, 2018. 223 с.

26. Реутов В. Є., Головченко Н. З. Генезис теоретичних поглядів на регіон та регіональний розвиток. *Економіка та держава*. 2010. № 3. С. 17–22.

27. Савченко Т. В., Тяжємов О. Ю. Генезис понять «державне управління», «публічне адміністрування» та «публічне управління». *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. № 10. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.10.205>

28. Саприкін В. Оцифровування, цифровізація та цифрова трансформація публічного управління в Україні. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. *Державне управління*. 2024. Т. 19, № 1. С. 116–121. <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2024/19-19/22>.

29. Словник української мови : в 11 т. / за ред. І. К. Білодіда. Київ : Наукова думка, 1970–1980.

30. Філіпова Н. В. Зміна співвідношення понять «державне управління», «публічне адміністрування», «публічне управління» в системі суспільно-політичної трансформації. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2015. № 6. <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=865>

31. Osborne S. P. The New Public Governance? Emerging Perspectives on the Theory and Practice of Public Governance. London ; New York : Routledge, 2010. 448 p.

32. Rhodes R. A. W. The new governance: governing without government. *Political Studies*. 1996. Vol. 44, № 4. P. 652–667.

Стаття надійшла до редакції 10.03.2026

Стаття рекомендована до друку 15.04.2026

Опубліковано 29.05.2026

Mykyta Kolinko, postgraduate student of the Educational and Scientific Institute «Institute of Public Administration», V. N. Karazin Kharkiv National University, 4 Svobody Sq., Kharkiv, 61022, Ukraine
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-6501-6198> e-mail: knkolinko@gmail.com

PUBLIC GOVERNANCE OF REGIONAL DEVELOPMENT IN THE CONTEXT OF DIGITAL TRANSFORMATION: THEORETICAL AND CONCEPTUAL FOUNDATIONS

Abstract. The article provides a theoretical and conceptual analysis of public governance of regional development in the context of digital transformation. The relevance of the study is determined by the fact that digital technologies are changing not only the technical tools

of administrative activity, but also the logic of interaction between public authorities, local self-government bodies, business and civil society. The study examines the content of the concepts of “public governance”, “regional development” and “digital transformation” and analyses scientific and regulatory approaches to their interpretation. Public governance is understood as a system of interaction between public institutions and social actors aimed at implementing the public interest. Regional development is considered not only as a process of positive changes in a region, but also as a managed evolution of a regional system from its current state to a qualitatively new one that corresponds to the strategic priorities of both the region and the state as a whole. Particular attention is paid to digital transformation as an interdisciplinary phenomenon that has specific accents in different spheres of social life, but is generally associated with the comprehensive restructuring of processes under the influence of digital technologies. The article substantiates the expediency of applying a value-result approach, which makes it possible to consider digital transformation not as an end in itself, but as a tool for achieving socially significant results: increasing the effectiveness of public governance, transparency, accessibility of public services, reducing interregional disparities and improving the quality of life of the population. Based on the generalization of the research results, the author proposes a definition of public governance of regional development in the context of digital transformation as a scientifically grounded, technologically supported and socially oriented activity of public actors aimed at strategic planning, coordination and implementation of regional policy in the space of digital social relations.

Keywords: *public governance; regional development; digital transformation; digitalization; regional policy; public services; evidence-based governance.*

In cites: Kolinko, M. S. (2026). Public governance of regional development in the context of digital transformation: theoretical and conceptual foundations. *Theory and Practice of Public Administration*, 1(82), 46–61. <http://doi.org/10.26565/1727-6667-2026-1-03> [in Ukrainian].

REFERENCES:

1. Al-Atti, I. V. (2018). Public governance: essence and definition. *Public Administration Aspects*, 6(8), 35–41. <https://doi.org/10.15421/151844> [in Ukrainian].
2. Binko, I. (2020). Public governance and public administration: correlation of concepts. *Bulletin of the APSVT*, 3–4, 41–47. <https://doi.org/10.33287/11213> [in Ukrainian].
3. Vozniak, H. V. (2015). Regional development: essence and methodological basis. *Regional Economy*, 3, 34–43. URL: https://efaidnbmnnnibpcajpcgclcfndmkaj/https://ird.gov.ua/pe/re201503/re201503_034_VoznyakHV.pdf [in Ukrainian].
4. Volska, O. M. (2020). Public governance as a systemic phenomenon in modern society. *Taurida Scientific Herald. Series: Economics*, 3, 15–20. <https://doi.org/10.32851/2708-0366/2020.3.2> [in Ukrainian].
5. Vorzhakova, Yu. P., & Khlebynska, O. I. (2021). The essence of digital transformation from different positions of entrepreneurs and scientists. *Economy and State*, 9, 107–111. <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.9.107> [in Ukrainian].
6. Shevchenko, O. V., Romanova, V. V., Zhalilo, Ya. A. et al. (2020). Decentralization and formation of regional development policy in Ukraine. Kyiv: NISD [in Ukrainian].
7. Dubyna, M. V., & Derhaliuk, M. O. (2023). Features of digital transformation of Ukrainian

regions: current realities, problems and solutions. *Economic Synergy*, 1, 66–81. <https://doi.org/10.53920/ES-2023-1-6> [in Ukrainian].

8. Kovbasiuk, Yu. V. (Ed.). (2011). Encyclopedia of public administration. Kyiv: NADU [in Ukrainian].

9. Zahorskyi, V. S. et al. (Eds.). (2011). Encyclopedia of public administration. Vol. 8: Public governance. Lviv: LRIDU NADU [in Ukrainian].

10. Ivanova, N. V. (2022). Digital development of Ukrainian regions: pre-war trends and prospects for post-war recovery. *Problems and Prospects of Economics and Management*, 4(32), 208–217. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2022-4\(32\)-208-217](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2022-4(32)-208-217) [in Ukrainian].

11. Koniukhov, Yu. M. (2014). Sustainable development of the regional economy. *Efficient Economy*. <https://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4266> [in Ukrainian].

12. Kvitka, S., & Shebanov, V. (2025). Digital bureaucracy: mechanisms of institutional modernization. *Aspects of Public Administration*, 13(4), 79–88. <https://doi.org/10.15421/152547> [in Ukrainian].

13. Kuibida, V. S., Nehoda, V. A., & Tolkovanov, V. V. (2009). Regional development and spatial planning of territories: experience of Ukraine and other member states of the Council of Europe. Kyiv: Kramar [in Ukrainian].

14. Marukhlenko, O. V. (2019). Discussions on the concept of public governance. *Scientific Notes of Taurida National V.I. Vernadsky University. Series: Public Management and Administration*, 30(69), 4, 9–13. <https://doi.org/10.32838/2663-6468/2019.4/02> [in Ukrainian].

15. Manets, S. V. (2025). Public governance of regional development under conditions of decentralization of power. PhD thesis. Kharkiv [in Ukrainian].

16. Ministerstvo tsyfrovoi transformatsii Ukrainy. (n.d.). GovTech Meetup in Kyiv: how AI and digital reforms are changing public administration. <https://thedigital.gov.ua/news/technologies/govtech-meetup-u-kievi-yak-shi-ta-tsifrovi-reformi-zminyuyut-derzhavne-upravlinnya> [in Ukrainian].

17. Nyzhnyk, N. R., & Mashkov, O. A. (1998). Public administration in Ukraine: theory and practice. Kyiv: UADU [in Ukrainian].

18. Obolenskyi, O. Yu. (2017). Strategic management of regional development as a component of public governance science. *Problems of Regionalism: Past, Present, and Future: Abstracts of a Scientific and Practical Internet Conference* (pp. 29–30). Kyiv: KNEU [in Ukrainian].

19. Ohloblina, V. O., Lukashov, M. S., & Zahorodnii, S. A. (2024) Internet resources as a tool for implementing environmental projects in Ukraine. *Current Issues of Society in the Fields of Environmental and Civil Security, Energy Saving, Management, and Economics: Proceedings of the All-Ukrainian Scientific and Practical Conference with the Participation of Young Scientists and Higher Education Applicants* (pp. 337–339). Zaporizhzhia: INNI im. Yu. M. Potebni ZNU [in Ukrainian].

20. Pankratova, O. (2021). Digitalization as a modern trend in management development. *Economy and Society*, 33. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-55> [in Ukrainian].

21. On the Principles of State Regional Policy: Law of Ukraine No. 156-VIII. (2015, February 5). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19> [in Ukrainian].

22. On approval of the Concept for the development of the digital economy and society of Ukraine for 2018–2020 and approval of the action plan for its implementation: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 67-r. (2018, January 17). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-p> [in Ukrainian].

23. Bilyk, P. P. (Comp.). (2023). Public administration]. Odesa [in Ukrainian].

24. Dziundziuk, V. B., Meltiukhova, N. M., Fomitska, N. V. et al. (2011). Public administration in Ukraine. Kharkiv: Vyd-vo KharRI NADU "Mahistr" [in Ukrainian].
25. Korolchuk, O. L., Kuibida, V. S., Bilynska, M. M., & Petroie, O. M. (Comps.). (2018). Public governance: terminological dictionary. Kyiv: NADU [in Ukrainian].
26. Reutov, V. Ye., & Holovchenko, N. Z. (2010). Genesis of theoretical views on the region and regional development. *Economy and State*, 3, 17–22 [in Ukrainian].
27. Savchenko, T. V., & Tiazhemov, O. Yu. (2024). Genesis of the concepts "state administration", "public administration" and "public governance". *Practice and Experience*, 10. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.10.205> [in Ukrainian].
28. Saprykin, V. (2024). Digitization, digitalization and digital transformation of public governance in Ukraine. *Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Public Administration*, 19(1), 116–121. <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2024/19-19/22> [in Ukrainian].
29. Bilodid, I. K. (Ed.). (1970–1980). Dictionary of the Ukrainian language. Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
30. Filipova, N. V. (2015). Change in the correlation of the concepts "state administration", "public administration" and "public governance" in the system of socio-political transformation. *State Administration: Improvement and Development*, 6. <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=865> [in Ukrainian].
31. Osborne, S. P. (2010). The New Public Governance? Emerging Perspectives on the Theory and Practice of Public Governance. London; New York: Routledge
32. Rhodes, R. A. W. (1996). The new governance: governing without government. *Political Studies*, 44(4), 652–667

The article was received by the editors 10.03.2026

The article is recommended for printing 15.04.2026

Published 29.05.2026